

ሰንበት ዘቅድሱት

(15 ኅዳር 2006 ዓ.ም. (11/24/2013))

መዝሙር: ሎቱ ስብሐት ወሎቱ አኮቴት. . . . . ።

ንባባት: 2ተሰሎ 3:7-12፤ 1ጴጥ 1:13-21፤ ግ.ሐ.19:27-ፍ፤ ሉቃ 21:5-19

ምስባክ: ኩሉ ዘፈቀደ ገብረ እግዚአብሔር፤ በሰማይኒ ወበምድርኒ፤ በባህርኒ ወበኩሉ ቀላያት። “እግዚአብሔር ኩሉ ዝደለዮ ኣብ ሰማይን ምድርን ኣብ ባሕርን ኣብ ኩሉ ቀላያትን ገበረ” መዝ. 135:6።

መዝሙር: “ነቲ ንሰንበት ዝቀደሰ ንሱ ዘይነበረሉ ጊዜ አይነበረን ወዲ አምላኽ ክርስቶስ ንሱ ዘይነበረ ጊዜ አይነበረን ንኣኡ ክብሪ ይግብኡ። ንሱብ ብአርአያኡ ፈጠሮ ኩሉ ኣብ ኢዱ እዩ፤ ንሰማይን ምድርን ይገዝእ፤ ከም ዝደልዮ ገበረ አምላኽ ወዲ እግዚአብሔር”።

ተፈጥሮ ብምልኡ ኣብ ትሓቲ አምላኽ እዩ፤ ፍጡር በቲ ዘልኦ ንአምላኽ ከመስግን እዩ ተፈጠሩ። ልዕሊ ኹሉ ፍጡር ሰብ ብአርአያን አምሳልን እግዚአብሔር ስለ ዝተፈጥረ ዝያዳ ክብሪ አልኦ፤ ብመጠኑ ኸኣ ሰብ ንአምላኽ ኣብ ኩሉ ክምስክሮ ምስኡ ቀጻሊ ርክብ ክገብር ልእሊ ኹሉ ፍጡር ክሓስብ ይግብኡ። አምላኽና ፈቃር አምላኽ እዩ። ፍቕሩ በቲ ሓደ ወዱ ገሊጹልና እዩ፤ ነዚ ፍቕሩ ሞሳ እንመልሰሉ ንክርስቲያናዊ እምነትና ብሓቂ ክነብሮ እንከሎና እዩ።

ቀዳሞት ክርስቲያን ምጽኣት ክርስቶስ ኣብ ግዚኦም ዝፍጸም እዩ ዝመስሎም ነሩ። ኣብ ማቴዎስን ማርቆስን እንተ ረኣና እዚ ብንጹር ንዕዘቦ። ሉቃስ ወንጌል ኣብ ዝጸሓፈሉ ጊዜ ግን እዚ አተሓሳስባ ተቐይሩ እዩ ነሩ፤ እቲ ተስፋ ኣብ ቦትኡ እንከሎ ምኣስ ከምዝኾነ ግን አይፍለጥን። ኣብዚ ሓደ ብሩህ ነገር እንርእዮ ቤተ ክርስቲያን ኩሉ ጊዜ ስንድውቲ ኮይና ክትጸንሕ ዝብል እዩ። ናይ ሎሚ ወንጌል ንዚ ንምስንዳው ብኸልተ መገዲ ክንቅረበሉ ይነግረና።

1. ካብ ሓሰውቲ ነብያት ምጥንቃቕ፤ ብዙሓት ዘጋግዩ ክመጽኡ እዮም ስለዚ ተጠንቀቑ። ኣብ ዝገጥም ኩነታት እና አጽግዑ ዘታልሉ ክመጹ እዮም ተጠንቀቑ ይብሉና። ጥዑም ቃላት ምስ ድላይካን ስምዒትካን ዝኸይድ እናነገሩ ዘታልሉ ክመጹ ስለ ዝኾኑ ተጠንቀቑ ይብሉና።
2. መወዳእታ ምኣስ ምጂኑ አይፍለጥን እዩ። ብርግጽ መወዳእታት ብኸምዞም ዝአመሰሉ ምልክታት ከም ዝመጽእ ንፈልጥ ኢና እንተ ኾነ ምኣስ ምጂኑ ዝፈልጥ የለን። ክርስቲያን ኣብ ሕይወቶም ዝተፈላለዩ ጸገማት ክወርዶም እዩ እንተ ኾነ ምስክርነት ክህቡ ይግባእ። እምነቶም በቲ ዝገጥምም ከይቅየር ይሕብረና። ንናይ ሓሶት ነብያት ሰሚዕኩም አይትረበኹ። እቲ ዝበለጸ ምስንዳው ዝብሃል ዕለት ዕለት ከም መወዳእታ ገርና እንተ ረኤናዮ እሞ ንእምነትና እንተ ነበርናዮ እዩ።

ናይ ሎሚ ሰንበት ንባባትና እምብአር እንነብረሉ ዓለም ክሓልፍ ከምዝኾነን እሞ ክንሰንዶ ከምዘሎና እዩ ዝነግረና። ንሱብ ክትመውት ኢኻ ዓለምካ ክውዳእ እዩ ክትብሎ ብዙሕ አይውሓጠሉን እዩ። ሓደ መሰታና ወይ ሓደ መንእሰይ ብሓጺሩ ዘይተጸበናዮ ሞት እንተ ገጠመ ኩልና ንፈርሕ፤ ሽዑ ክንጽሊ ንደሊ ንአምላኽ ንዝክር እንተ ኾነ ድሕሪ ሓጺር ጊዜ ኸኣ ከም ቀደምና ንምለስ። ንባባትና ነዚ ከመይ ገርና ክንትግብሮ ከም እንኽእል ይሕብሩና።

ቤተ ክርስቲያን ኣብ ጉዕዞ ምድራዊ ሕይወትና ክልተ ነገራት ክንሓዝ ትደልየና፤ ቀጻሊ ጸዕሪ ክንገብር (ኣብ ጉዕዞ ሕይወትና ገልበጥ በጥ ዘይምባል) ከምኡ ጸዕራማት ኣብ ስራሕና ክንከውን።

ከይደኸምካ ኣብ ዝኾነ ኩልነታት ከይቀየርካ ምጉግዝ ቀሊል ኣይኮነን እንተ ኾነ እቶም ጸኒዖም ነኺሶም ዝቃለሱ እዮም ዝዕወቱ። ስለዚ ክንደክም ተስፋ ክንቆርጽ ኣይግብእናን፤ ክሳብ እንዕወት ጸኒዕና ንኹሉ ክንብድህ ኣሎና። ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስ ኣብዚ ዓለም ዝመጸ ንኹሉ ሕማቕ ዝበለ ክቕይር እዩ ትብላና፤ ኣብ መዓልታዊ ሕይወትና ብቅ. ቊርባኑ ብቃሉ ብቤተ ክርስቲያን ገሩ ይሕግዘናን ጽኑዓት ይገብረናን። እምነትና ክነብር እንከሎና ጥራሕ እዩ ሰላም ቅሳነት ዝህበና፤ እምነት ክጎድል እንከሎ ንፈተና ንውድቀት ንክሕደት ቅሉዓት ኣና።

ኣብ ዓለም ኩሉ ክጥዕመና ከምድላይና ክኸደልና ኣይ ክእልን እዩ። ክንከዶ ዝግብእና ዓቕቦትን ቊርባኑን ሕይወት ኣሎ ነዚ ተረዲእና መገድና ክንፈልጥ እም ፍቕሪ ኣምላኽን ሰብን ሓለና ክንክእል የድሊ። ዓለምና ካብ ኣምላኽ ከዘንግዓና ዝኸእል ዝበዝሓ እያ ስለዚ ክይንወድቕ ከይንዝንግዕ ምስትውዓል የድልየና። ኣበሎኹ ከመይ እኸይድ ኣሎኹ ኢልና ክንሓትት ይግባእ። ዘንጋዕቲ ስለ ዝኾና ዘዘኻኸኸ የድልየና። ነቲ ጽቡቕ ግብሪ ከይንጠልም ጽኑዓት እመናት ክንከውን እንከሎና ሽዑ ዕረፍቲ ክንረክብ ኣና።

ኣብ ካልኣይ ውግእ ዓለም ዊልያም ኣሽ ዝተባህለ ፓይሎት ኣብ ውግእ ምስ ነፋሪቱ ተወቕዑ ወዲቑ፤ ኣብ ትሕቲ ጸላእቱ ወዲቑ ኣብ ጭካኔ ዝመልኦ ቤት ማእሰርቲ ተዳጉኑ። ጸልእቱ ከቢድ ስቓያት ኣውራጃሙሉ ምንባር ትርጉም ስኢንሉ ኩሉ ገሃነም እሳት እዩ ነሩ። እንተ ኾነ ድሕሪ ብርቱዕ ስቓይን ውርደትን ክሃድም ክኢሉ ኣብ ሓደ እንዳ ደናግል ተዓቕሞ። እንተኾነ ብዝነበሮ ብርቱዕ ቃንዛን ረስንን ሓደ መዓልቲ ከይተፈለጠ ባህሪና ካብቲ እንዳ ደናግል ወጺኡ ኣብቲ ማእከል ናይ እቶም ጸላእቱ መደበር ከይዱ፤ ጸላእቱ ኣበይ ከምዝነበረ ከመይ ገሩ ከምዝወጸን ክነግሮም ኢሎም ቆርብቱ ክሳብ ዝቕለጥ ወቂዖም፤ ጨው ዝበዝሖ ማይ ኣፍሲሶምሉ፤ ኣጽፋሩ ብጉጠት ኣውጺኦም እንተ ኾነ ሓንቲ ቃል ኣየውጽኤን ምኽንያቱ እንተ ነገረ ነተን ዘዕቕባኦ ደናግል ክሳብ ሕይወተን ዘስግእ ነገር ክወርደን ምጳኑ ይፈልጥ ስለ ዝነበረ ኹሉ መቕጻዕቲ ጸኒዑ ተቐቢልዎ። ኣብ ሕይወት ተጋደልቲ ሃገርና ብግብሪ ርኢናዮ ኣና። ምእንቲ ድሕነት ብጽቶም ብጨካን ሞት ዝሓለፉ ማእለያ የብሎምን። እዚ እዩ ክርስትናና ዘውረሰና። ገልበጥጥ ከይበልና ጸኒዕና እምነትና ዝነገረና ክነብር። እንተኾነ ክትጸንዕ ክትሓልፎ ዝግብኣካ ነገራት ከምዘሎ ምፍላጥ ማለት ተጻዋርነት ለቢስካ ኩኖ ስቓይ ዓወት ርኢኻ ምኽኣል።

ዓቕምና ድሩት እዩ እንተ ኾነ ንፍቕሪ ኣምላኽን ንሓቅን ሒዝና ክንሓልፎ ዘይንኸእል ጸገም የለን። ጸገም ሓላፊይ እዩ ፍቕሪ እዩ ዘይሓልፍ፤ ንስቓይ ጸርና ኣብ ቅድስና ክንሓልፍ ስንድዋት ንኹን። ክርስቶስ ዕለት ዕለት መስቀል ተስኪምና ክንጉግዝ ይነግረና። መስቀል ዘይብሉ ሕይወት ተስፋ ትንግሌ ዝጎደሎ ሕይወት እዩ፤ ነፍሲ ወከፍና መስቀልና ጸርና ጉዕዞ ሕይወትና ኣብ ደምበ ቅዱሳን ክንጽንበር ሕይዮት ኣና።

ኣብ ብሉይ ኪዳን ኣብ ሚልክያስ 4:1-3 እንተ ርኢና ንምጽኣት መዓልት ኣምላኽ ብትዕግስትን ጽንዓትን ክንጸብያ ከም ዘሎና ይነግር። ኣብኡ ዕጫ ናይ እቶም ሕማቕ ዝገብሩን፤ ዓወት ናይ እቶም ክሳብ መጨረሻታ ጸኒዖም ዝቃለሱ ቅኑዓትን ይነግር። እዚ ካሳብ መጨረሻታ ጸኒዕና ንኹሉ ፈተናን መከራን ክነሕልፎ ይነግረና። ጽቡቕ ኣብ ምግባር ደኺመ ይኣኸለኒ ከይበልና ክሳብ መጨረሻታ ክንጉግዝ ይደልየና፤ ኣብ ጊዜ ፈተናን ኣብ ጊዜ ጸበባን ከም ኩሎም ቅዱሳን ጸኒዕና ክንቃልስ ከም ዝግብእና ይነግረና። ራእይ ዮውሓንስ ነዚ ኸገልጽ እንከሎ “እቲ ኪማረኽ ዘለዎ ተማሪኹ ኪኸይድ እዩ፤ እቲ ብሰይፊ ኪቕተል ዘለዎ ብሰይፊ ኪቕተል እዩ፤ እቲ ናይ እቶም ቅዱሳን ትዕግስቲን እምነትን ዚርኦ ኸኣ ኣብዚ እዩ” (ራእ 13:10) ይብል። ነቶም ብትዕግስትን ዓቕልን ዝነብሩ ሚልክያስ ከምዚ ይብሎም፡ “ንኣኻትኩም ነዘም እተኸብሩኒ ግና ምድኃን ኃይለይ ከም ፀሓይ ጽድቂ ኺበርቀልኩም እዩ፤ ከም ጨራ ፀሓይ ከኣ ፈውሲ ኸምጽኣልኩም እዩ፤ ንስኻትኩም ከኣ ኸም ፍቱሕ ብተይ ክትጻወቱን ኸትዕንድሩን ኢኹም” (ሚልክያስ 4:2)። እዚ እዩ ኣብ ሕይወትና ኣትዩ ክመርኣና ከበራትዕና ዘለዎ፤ ንኹሉ ብትዕግስቲ ክንሓልፎ እንከሎና ጸማና እዚ ሚልክያስ ነቢይ ዝብሎ እዩ። ጽንዓት ንሓደ ክርስቲያን ንድሕሪት ከይጠመተ ጸኒዑ ንቕድሚት ከም ዝኸይድ ይገብሮ። ኣብኡ ትህኪት ስዒርና ንዝኾነ ዛሕሊ ንቕይድ። ትዕግስቲ ተጻዋርነት እዩ ኩሉ ጊዜ ጽቡቕ ብቕጻሊ ክንገብር ዝሕግዘና። ዘይጻወር ሰብ ጽቡቕ ክገብር ኣይክእልን እዩ።

አብ ቀዳመይቲ ንባብና ጳውሎስ አብርቲዕና ንምድራውን ሰማያዊን ምንባርና ክንሰርሕ የብራትዓና። ጽቡቕ ተግባር ፍረ ናይ እቲ ብህድኣት ዝተገባ ግብሪ እዩ። ጽቡቕ ግብሪ ነባርን ጽቡቕ ፍረን ዝህብ እዩ። ጽቡቕ ግብሪ ጥዑያት ክርስቲያን ይገብረና፤ ጥዑይ ፍረ ክሳብ እንፈሪ ጸኒዕና ክነብር ይግብኣና። ትህኪት ንሕልናና ንናብራና ንርክባትና ንኹሉ ይቐትል ነዚ አመልኪቱ ቅ. ጳውሎስ አብ ናይ ሎሚ መልእኽቱ “አባኻትኩም ሃካያት አብ ዘይሥርሖም ዚአትዉ ሓንቲ ሥራሕ ዘይብሎም ከም ዘለዉ ሰሚዕና አሎና” (2ተሰ 3:11) እናበለ ትህኪት ንክርስቲያን አይናቱን ምዃኑ ይገልጻልና።

አብ ኩሉ ሕጉሳት መታን ክንከውን ዝተመግራረየ ሕይወት ምልባስ የድልየና ማለት ንጸሎት፣ ንሰራሕን ንዕረፍትን ዝኸውን ጊዜ ክንምድብ አሎና። ጳውሎስ መልእኽቱ አብ ዝጸሓፈሉ ጊዜ ገለ አባላት ምሕበር ምጽኣት ክርስቶስ አብ ሓጺር ጊዜ ክኸውን ስለ ዝኾነ ምስራሕ አቋርጹ ከምኡ ሓንቲ መደብ አይትግበሩ እናበሉ ንብዙሓት ግጉይ ትምህርቲ ዝምህሩ ነሮም፤ ነዚ ክእርም ኢሉ ጳውሎስ ንክርስቶስ ክትቅበለ ስንድው ኩን ማለት አብ ኩሉ መዳይ ሕይወትኩም ንክርስቶስ ክትእዘዙ ስንድው ኮንኩም ነበሩ ይብል። ትህኪት ወራሲና መውረይቲ ከይንኸውን እሞ ዓላማ እምነትና ከይንቐይር ምጥንቃቕ የድልየና።

አብ ወንጌል ንሎሚ ዝተነበ ንእንርእዮ ምልክታት አለለና ንመጻኢ ሕይወትና ክንሰናዶ ይምዕደና። ሓደ ካብቲ አገዳሲ ትሕዝቶ ናይ እዚ ወንጌል ዝኾነ አብዚ ዓለም ዘሎ ሰብ ዝሰርሖ ነባሪ ከምዘይ ኮነ ኩሉ አብዚ ሕይወት ዘሎና ሓዲግናዮ ኢና እንኸይድ። ወላ ሰባት እውን ሓንቲ መዓልቲ ክንሓልፍ ኢና። ብሕይወት እንከሎና ንሰቓይ ንውርደት ንኹሉ ተጻዊርና እንተ ኸአልና አብ ቅድሚ መንበር ክርስቶስ ክንቀርብ ኢና እሞ ኸው ናይ ሓጎስ ድምጺ ክንሰምዕ ኢና። አብዚ ሕይወት ከሎና እምበር ጽቡቕ ክንገብር ንኹሉ ዝንገፈና ብትዕግስቲ ክንጸውር፤ መገድና ከይንቐይር ምስ ዝነፈስ ንፋስ ገልበጥጥ ከይንብል የጠንቅቕና። ናይ ሓሶት መለኸት ከምኡ አብዚዶ አብቲ እናበሉ ካብ ሓቂ ካብ ፍቕሪ ካብ ሓድነት ከውጽኡና ዝጸዕሩ አብ ገለ እዋን ፈተውትና አዕሩኽትና ከምኡ መቐርብና እውን አፍደገ ሰማይ ክዓጽዉልና ይኸእሉ እዮም ስለዚ ንሓቂ ንፍቕሪ ጸኒዕና ክንሕዝ አሎና።

አብ ሓላፊ ነገራት ከይነድህብ እሞ ንጉዳይ ሰማይ ከይንዝንግዕ እዩ ዝድለ ዘሎ። ኢየሱስ ዘጠንቀቐና ዘሎ ሒዝናየን እንኸይድ እምነት ተስፋን ፍቕርን ምዃነን ፈሊጥና ስንቂ ሰማይ ዘይብልና ከይንጸንሕ እዩ፤ ልዕሊ ኹሉ ኸአ ፍቕሪ አምላኽን ፍቕሪ ብጻይን እነዘውትር ክንከውን። አብ ክንዲ ክብሪ ዓለም እንቐድም አብ ናይ ሰማይ ክንሓስብ እዩ ዝደልየና ዘሎ።

አብ ዘመነ ምጽኣት እናቕረብና ኢና ዘሎና፤ ልብና ሕይወትና ንክርስቶስ ዝኸውን መገዲ ክንሕዝ ከምኡ ንሓቅን ርትዕን ደው ክንብል ንአምላኽ ዝኸውን መገዲ ክንጸርግ እዋኑ እዩ። በዱ ዝኾነ ልብና ዘርኢ ፍቕሪ ክንዘርኦ ስንድዋት ክንከውን ሎሚ ግዚኡ እዩ። ንአምላኽ ክብርን ምስጋናን እና አቕረብና ሓግዘና ቀድሰና ንበሎ።

ርሑስ ሰንበት ይግበረልና!

አባ ንጉሠ ፍሥሓ